

2. Skall bestämmelserna i artikel 9 i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (artikel 2 i rådets förordning (EEG, Euratom, EKS) nr 259/68 av den 29 februari 1968) och i bilaga II till dessa tjänsteföreskrifter, beträffande personalkommittén, som också skall företräda de lokalt anställda i gemenskaperna, tolkas på så sätt att de utgör en uttömmande reglering av den kollektiva arbetsrätten och de lokalt anställdas medbestämmanderättigheter, och att det därför är uteslutet att tillämpa reglerna om företagsorganisation i del II i Arbeitsverfassungsgesetz (österrikisk lag om arbetsorganisation) på de lokalt anställda som arbetar vid Europeiska kommissionens representation i Wien?

(¹) EGT 1968, L 56, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Kantongerecht te Amsterdam av den 5 februari 2001 i målet mellan Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam och Inspire Art Ltd, bolag bildat enligt engelsk rätt med status av juridisk person

(Mål C-167/01)

(2001/C 200/75)

Kantongerecht te Amsterdam begär genom beslut av den 5 februari 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 19 april 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam och Inspire Art Ltd, bolag bildat enligt engelsk rätt med status av juridisk person, beträffande följande frågor:

1. Skall (de nya) artiklarna 43 och 48 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tolkas så att de utgör hinder för Nederländerna att, med stöd av Wet op de formeel buitenlandse vennootschappen [lag om bolag som i formellt hänseende är utländska bolag] av den 17 december 1997, uppställa ytterligare villkor, som dem som föreskrivs i artiklarna 2-5 i denna lag, för att upprätta ett dotterbolag i Nederländerna till ett bolag som bildats i Förenade kungariket enbart i syfte att åtnjuta fördelarna med detta jämfört med att bilda bolag enligt nederländsk lagstiftning, då det i nederländsk lagstiftning uppställs strängare villkor än i lagstiftningen i Förenade kungariket vad gäller bolagsbildning och slutbetalning av aktier och då det enligt den nederländska lagen presumeras att det föreligger ett sådant syfte på grund av att bolaget enbart eller nästan enbart utövar verksamhet i Nederländerna och bolaget dessutom inte har någon faktisk anknytning till den stat enligt vars lagstiftning det har bildats?
2. Om bestämmelserna i Wet op de formeel buitenlandse vennootschappen skall anses vara oförenliga med dessa artiklar i fördraget, medför det att artikel 46 i fördraget

skall tolkas så att artiklarna 43 och 48 inte påverkar tillämpligheten av de nederländska reglerna i denna lag, därför att bestämmelserna i lagen är berättigade av de skäl som angetts av den nederländska lagstiftaren?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hoge Raad der Nederlanden av den 11 april 2001 i målet mellan Bosal Holding B.V. och Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-168/01)

(2001/C 200/76)

Hoge Raad der Nederlanden begär genom beslut av den 11 april 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 19 april 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Bosal Holding B.V. och Staatssecretaris van Financiën beträffande följande frågor:

1. Strider det mot artikel 52 i förening med artikel 58 i EG-fördraget (nu artikel 43 i förening med artikel 48 EG i ändrade lydelse), eller någon annan EG-rättslig bestämmelse, om en medlemsstat medger att ett moderbolag som är skyldigt att betala skatt i denna medlemsstat får göra avdrag för kostnader som är hänförliga till ett dotterbolagsinnehav endast om det ifrågavarande dotterbolaget har haft vinster som skall beskattas i den medlemsstat där moderbolaget är etablerat?
2. Om dotterbolaget, men inte moderbolaget, är skyldigt att betala skatt för vinst i den ifrågavarande medlemsstaten, har det då någon betydelse för att kunna besvara den första frågan om medlemsstaten vid beskattningen av dotterbolaget beaktar dessa kostnader eller inte?

Överklagande, ingivet den 19 april 2001 av Compañía Internacional de Pesca y Derivados SA (INPESCA) av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 7 februari 2001 i mål T-186/98: Compañía Internacional de Pesca y Derivados SA (INPESCA) mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-170/01 P)

(2001/C 200/77)

Compañía Internacional de Pesca y Derivados SA (INPESCA) har den 19 april 2001 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 7 februari 2001

i mål T-186/98: Compañia Internacional de Pesca y Derivados SA (INPESCA) mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av M.I. Angulo Fuertes och M.B. Angulo Fuertes, abogadas, delgivningsadress: advokatbyrån "Arendt & Medernach", 8-109 Mathias Hardt, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara förstainstansrättens dom av den 7 februari 2001 och i stället
 - 1) fastställa att det "tilläggsyttrande" som sökanden ingav den 21 juli 1999 kan läggas till grund för prövningen,
 - 2) avvisa kommissionens invändning om rättegångshinder i enlighet med artikel 114.1 i rättegångsreglerna för förstainstansrätten, och
 - 3) bifalla "INPESCA:s" talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 16 september 1998 med avslag på sökandens ansökan om finansiellt gemenskapsstöd enligt förordning (EG) nr 4018/86⁽¹⁾ av den 18 december 1986, förordning (EG) nr 1262/1999⁽²⁾ av den 21 juni 1999 och budgetförordningen av den 21 december 1977,
2. bifalla de yrkanden som sökanden framställde i sin ansökan till förstainstansrätten, och
3. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna på grund av dess agerande i strid med gemenskapsrätten.

Grunder och huvudargument

- Felaktigheter i förfarandet genom vilka sökandens rättigheter har åsidosatts. Artikel 58 i protokollet om stadgan för domstolen: Genom artiklarna 5, 7 och 8 i förordning nr 1263/1999 och artikel 52 i förordning 1260/1999⁽³⁾ uppkom nya omständigheter och rättsliga grunder som var tillämpliga på den väckta talan och som utgjorde sådana "nya grunder" som förstainstansrätten skall beakta (artikel 48.2 i rättegångsreglerna).
- Åsidosättande av gemenskapsrätten. Artikel 58 i stadgan för domstolen. I enlighet med "tillämpliga bestämmelser" för förfarandet inte endast kan kommissionen ompröva beslutet från år 1991 på grundval av de "nya och väsentliga omständigheter" som sökanden har åberopat, utan är även med tillämpning av artikel 7.7 i budgetförordningen av den 21 december 1977 och artikel 5.1 och 5.2 i förordning (EG) nr 1263/1999 skyldig att göra detta.

⁽¹⁾ EGT L 376, 31.12.1986, s. 7.

⁽²⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 54.

⁽³⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

Överklagande, ingivet den 20 april 2001 av International Power plc (tidigare National Power plc), av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 7 februari 2001 i mål T-89/98⁽¹⁾: National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av British Coal Corporation, National Power plc och PowerGen plc.

(Mål C-172/01 P)

(2001/C 200/78)

International Power plc (tidigare National Power plc), med säte i London, har den 20 april 2001 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 7 februari 2001 i mål T-89/98: National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) mot Europeiska gemenskapernas kommission, biträdd av British Coal Corporation, National Power plc och PowerGen plc. Klaganden företräds av S. Ramsay, solicitor, D. Anderson, QC, samt M. Chamberlain, barrister, samtliga i egenskap av ombud.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- 1) upphäva förstainstansrättens dom av den 7 februari 2001 i mål T-89/98,
- 2) genom dom ogilla NALOO:s talan om ogiltigförklaring av 1998 års beslut,
- 3) förplikta NALOO och/eller kommissionen att ersätta International Powers rättegångskostnader i mål T-89/98 samt i förevarande mål.

Grunder och huvudargument

Det avgörande felet i förstainstansrättens dom vad gäller International Power (nedan kallat IP) är slutsatsen om att förstainstansrätten och kommissionen efter år 1994 hade behörighet att utreda NALOO:s klagomål angående överträdelser av artikel 63 EKSg som påståtts ha ägt rum under åren 1986-1990.

Den slutsatsen är felaktig huvudsakligen av två skäl, vilka utgör IP:s första två grunder:

Klagomålet från år 1994 var i allt väsentligt detsamma som det klagomål som kommissionen redan år 1991 hade beslutat sig för att inte utreda. 1991 års beslut kunde bli föremål för omprövning, men upptogs inte till omprövning. Under dessa omständigheter hade kommissionen ingen behörighet att på nytt ta upp ett tidigare fattat beslut till prövning, och att göra det skulle medfört att rättssäkerhetsprincipen åsidosattes.